

Helen

Máci

1. Silnice jsou vlhký k ránu,
já vzpomínám na tvý oči, Helen,
na chléb s máslem, bílou kávu,
tělo hebký jako trávu, Helen,
udejchanej polibek
se špetkou strachu, že se někdo dívá,
to zbylo ti z tvejch patnácti
i s úsměvem, co rozpaky zakrývá.
2. Dál jsou to vlasy žlutý tak,
že ve slunci se na ně dívat bolí,
a tváře zvlhlý od potu,
co při polibku zachutnají solí,
oči svítí v letních ránech
někdy víc než slunečnice květ,
to všechno, Helen, poukázkou je
na pár dalších spokojených let.
3. Silnice jsou vlhký k ránu
a s nima i moje oči, Helen,
vzpomínám, jaký to bylo,
stop' jsem vůz, co jede kilo, Helen,
[: oběd dám si v bistru v městě,
kam jsem vlastně vůbec nechtěl jet,
potkám tě zas za pár pátků,
pro pár dní snad nezboří se svět. :]